

Ann. til § 21: Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

De paagældende Jndstillinger med Oberflag fra Bygningsinspektøren ville blive Rigsdagen tilsendte.

Beløbet til Kirkerne's øvrige Udgifter er forhøjet med 110 Kr., nemlig 50 Kr. til Efterhyn og Stenning af Orglerne i Nørre Sundby og Hvorup Kirke samt 60 Kr. til Afgift for 2 Vandhaner paa Kirkegaarden i Nørre Sundby, jfr. Ministeriets Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 12te Marts 1900 angaaende Optagelsen paa Tillægsbevillingsloven for 1899—1900 af de til Vandgift for Nørre Sundby Kirke fornødne Beløb for Aarene 1898 og 1899 samt et Beløb til Udgifterne ved Orglet i Hvorup Kirke, Rigsdagstidenden for 1899—1900, Tillæg B., Sp. 1883—84.

Til 11. a. Samme Beløb som for Finansaaret 1900—01.

Til 11. b. Kontoen er forhøjet med 200 Kr. foranlediget ved et fra nogle Privatseminarier fremkommet fornyet Andragende om et årligt Tilskud til hvert Seminarium til Førgøelse og Vedligeholdelse af deres fysiske Samlinger. Idet man i Anledning af det saaledes fremkomne Andragende i øvrigt skal henvisse til Ministeriets Bemærkninger i Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 6te November 1896, Rigsdagstidenden for 1896—97, Tillæg B., Sp. 399—402, angaaende et fra Forstanderne for de statsanerkendte Privatseminarier tidligere indgivet lignende Andragende, bemærkes, at man, efter at der for Finansaaret 1897—98 blev bevilget et Beløb af 4,000 Kr. een Gang for alle til Erhvervelse af saadanne Samlinger til de paagældende Seminarier — idet man gik ud fra, at eventuel Førgøelse af Samlingerne maatte kunne bæres af Seminarierne selv ved Hjælp af det i Genhold til Seminarieloven opførte årlige Bidrag af 5,000 Kr. til Vedligeholdelse af Materiel — har næret Betænkelse ved paany at optage et Beløb til Førgøelse af disse Samlinger. Derimod har man anset det for ønskeligt, om den hidtil værende Bevilling paa 300 Kr., der er bevilget til Tilhynet med de private Seminariers fysiske Samlinger, og som medgaar til Rejseudgifter og Honorarer til den tilsynshavende, kunde forhøjes med 200 Kr., for at der under hans Vejledning kunde foretages saadanne Reparationer med Hensyn til de enkelte Dele af Samlingerne, som ved Efterhynet skønnes at være fornødne. Det er i saa Henseende nærmest paataent at stille dette Beløb til den tilsynshavendes Disposition til det anførte Øjemed, saaledes at der af ham aflægges Regnskab for Anvendelsen af denne Sum.

Til 12. Samme Beløb som for Finansaaret 1900—01.

Til 13. Samme Beløb som for Finansaaret 1900—01.

De Honorarer, der af denne Konto udredes til Censurkommissionens Medlemmer, ere bestemte saaledes, at Grundlønnen for alle Censorerne er 1,000 Kr., hvorhos der gives de Censorer, der have Bedømmelse af skriftlige Arbejder, et Tillæg paa 200 Kr. og yderligere 200 Kr. til de Censorer, der tillige have dobbelt Eksamen (Bedømmelse baade ved 1ste og 2den Del af Skolelærereksamen). De Censorer, der have dette sidstnævnte forøgede Arbejde, ere Censorerne i Religion og Dansk, to i hvert Fag. Da dette Arbejde er meget betydeligt og anstrengende paa Grund af den lange Tid, der medgaar hertil — ved de i Aar stedfundne Prøver have saaledes Censorerne i Religion haft Eksamensarbejde fra den 2den Maj til den 30te Juli, kun med en Afbrudelse af 10 Dage i Slutningen af Juni Maaned, og noget lignende gælder Censorerne i Dansk, — har Censurkommissionens Formand foreslaaet, at det sidstnævnte Tillæg forhøjes fra 200 Kr. til 600 Kr. Censurkommissionens Formand har i saa Henseende endvidere henvist til, at det, siden den nuværende Eksamensordning traadte i Kraft, hyppigt har været paataent, at de nævnte Censorer i Dansk og Religion, hvoraf der kun er 2 i hvert af Fagene, maatte have en Medhjælp, saaledes at der blev 3 Censorer i hvert Fag, mellem hvilke Arbejdet kunde fordeles saaledes, at den enkelte Censur kun fik $\frac{2}{3}$ af Arbejdet imod, hvad han hidtil havde haft. Samtlige Seminarier i Landet, hvor de paagældende Prøver afholdes, maatte saa deles i 3 nogenlunde lige store Grupper, og Arbejdet fordeles mellem de 3 Censorer for det Treaar, i hvilket Funktionstiden varer. Denne Ordning, der kan blive nødvendig, hvis Arbejdet fremdeles skulde vokse, vilde imidlertid have meget betydelige Ulemper bl. a. med Hensyn til Vanskelighederne ved Affattelsen af Eksamensschemaet, men navnlig vilde ved en saadan Deling af Arbejdet Garantien for en nogenlunde ensartet Bedømmelse Landet over gaa tabt saavel det enkelte Aar som fra Aar til Aar. Man maa derfor være enig med Censurkommissionens Formand i, at en saadan Ordning bør undgaaes saa længe som muligt, hvilket ogsaa kan ske for Tiden, idet de nuværende Censorer i de ommeldte Fag ere i Stand til at udføre Arbejdet som hidtil; men man maa da